

Starobělský zpravodaj

OHLASY OBECNÉ A OBECNÍ • ČÍSLO 11 • LISTOPAD 2009 • ZDARMA

Co je moje, není tvoje. Nebo je to nějak jinak?

Ve Staré Bělé se krade. Ztrácejí se věci soukromé i obecní a tu a tam dojde i na vloupání – to jsou případy, kdy se pachatel k lupu musí dostat násilím. *Dokončení na straně 2*

Milan Folta nedá na svůj rajon dopustit

Široká hrud i ramena, rovné, pevné tělo, kučeravé vlasy a dobrá vyřídilka. Starobělský hrobník Milan Folta je v tom nejlepší slova smyslu svéráz. Nepřehlédnutelný, neopakovatelný. Chlap, kterého jen tak něco nepoloží. Kope hroby a stará se o místní hřbitov, to všechno s noblesou sobě vlastní. Své hrobaření nebere jako cejch, naopak - jako službu lidem, jako poslání.

„Porodník a hrobník, to jsou dva lidé, kteří mají v lidském životě vždycky premiéru.“ říká s nadsázkou o své profesi. Dělá ji ovšem až po práci, běžným občanským povoláním je železničář. *Dokončení na straně 8*

Milan Folta o hřbitov pečuje poctivě. A rád.

PŘÍPRAVY NA SVÁTEK

Starobělský hřbitov se chystal na Dušičky. Na hrobech to bylo znát.

Parkování v centru obce: nezapomenutelný zážitek

Potřebujete vyzvednout dítě ze školy, školky, navštívit lékaře, poštu, jít nakoupit? Pokud přijedete do středu obce autem, jsou chvíle, kdy se akorát tak rozčílíte. Parkoviště u Hrušky bývá v nejvytíženějších hodinách přeplněné. A o nic lépe na tom není ani plácek před mateřskou školou.

„Já se při parkování u školky rozčiluju každé ráno,“ říká Nina Pchálková, která vozí do školky svého vnuka Samuela. „Denně tam stávají auta na místech, která k parkování vůbec nejsou. Stojí si, jak se jim chce. My, co jedeme do školky, nemůžeme projet, abychom zaparkovali a vylo-

žili děti,“ zlobí se. „Nás policie kontroluje, jestli máme za sklem parkovací hodiny, jim nikdo pokutu nedá.“

A nespokojených řidičů je mnohem víc: „Obec soustředí všechny důležité věci na jedno místo, ale nezajistí dost stání pro auta,“ zlobí se další. „Minule jsem viděl, jak policista pokutuje ženu, která nezaparkovala mezi dvě bílé vyznačené čáry, protože bylo plno, ale těsně vedle. Nikomu nebránila ve výjezdu, jen zkrátka nestála na vyznačeném místě. Policajt si na ni počkal a už jí vypisoval bloček. Přitom viděl, jak to na parkovišti vypadá.“

Dokončení na straně 6

Z jednání rady

Rada na svém 61. a 62. zasedání mimo jiné rozhodla

- o uzavření dodatku č.1 na více-práce ke smlouvě na akci: „Bezpečnost pro pěší na komunikacích Proskovická a Mitrovická“, který řeší navýšení ceny při dokončení díla o částku 325 000 Kč.
- o zadání zakázky na dodávku materiálu na zatrubnění bezejmenného vodního toku v lokalitě ul. Hořínkova firmě Pavel Matěj za cenu 55 000 Kč.
- o uzavření smlouvy na pronájem části pozemku parc. č. 28/1 o výměře cca 20 m² v areálu AGRO mezi MOB a firmou stolařství Šputa s.r.o.
- o vyslovení souhlasu k projektové dokumentaci na opravu mostu na ul. Pepřicova přes starobělský potok a k provedení této stavby.
- o předložení prodeje části pozemku parc. č. 949/6 (pozemek za budovou Gregárek) zastupitelstvu MOB Stará Bělá k rozhodnutí.

Celoročně k prodeji

VČELÍ MED

i pastovaný.

Na Vaši návštěvu se těší
a děkuje váš včelař

Václav Pačes
Družstevní 478/3, Stará Bělá

Tel: 596 769 078

Co je moje, není tvoje. Nebo je to nějak jinak?

Pokračování z titulní strany

Kupříkladu do cizího auta nebo do kanceláře vedoucí školní jídelny, kam se letos zloděj vypravil už popáté. Naposledy před necelým měsícem: „Vzal si mou peněženku, ale mobilní telefony nechal ležet na stole – jde tedy podle všeho po hotovosti,“ vypráví vedoucí školní jídelny Milada Stašová, která má se zloději neopakovatelné zážitky: sama přišla nejednou o peněženku, v květnu dokonce zloděje chytla při činu, jenže když volala policii, kuchařkám se vysmekl a utekl.

V září chtěl lupič dovnitř dveřmi a poškodil při tom zámek, který se musel vyměnit, a koncem měsíce vypáčil mříž na okně a zkoušel se vloupat do trezoru: „Zcela nám trezor znehodnotil, našťástí se mu jej nepodařilo otevřít, i když opravář konstatoval, že pachatel měl dobré nářadí a stačila ještě chvilka, aby se mu to povedlo,“ popisuje vedoucí jídelny.

Jak přiznává, po všech těch návštěvách zlodějí nemá ve své kanceláři úplně příjemný pocit: „Už se začínám bát, mám pocit, že jsem sledovaná, a tak si neroztahuji ani žaluzie. Jsem zoufalá, prosím o zabezpečení kanceláře, která je doslova průchozí z obou stran a peníze na zabezpečení nejsou.“

Oblíbeným rajonem zlodějí je také starobělský hřbitov. A krade se tam skutečně leccos. „Pozor na kabelky,

Nebojte se ozvat

Městský obvod Stará Bělá vyzývá své občany ke vzájemné spolupráci, která by snad mohla částečně vyřešit narůstající kriminalitu v našem obvodu.

Jak asi víte, městská policie Ostrava, ve snaze snížit kriminalitu v celé Ostravě, zavedla funkci tzv. obvodního pochůzkáře. Pro náš obvod byli vyčleněni dva příslušníci městské policie.

Naše myšlenka, jak efektivněji využít těchto pochůzkářů, je následující: byli bychom velice rádi, kdyby naši občané nám byli ochotni nahlásit

dámy,“ varuje starobělský hrobník Milan Folta a ví proč - nejedna žena už přišla mezi hroby o tašku i o vše, co v ní měla. Nutno říct, že vlastní vinou – především starší ženy často kabelku položí k hrobu a klidně odejdou o kus dál pro vodu. Zloděj schovaný mezi hroby to pak má víc než snadné – vezme stařence tašku a ta si mnohdy ani nevšimne, že se jí za zády někdo mihne.

Ale na hřbitově mizí i jiné věci než dámské kabelky. Třeba výzdoba hrobů. „Pravidelně se mi stává, že na desku položím kytku v květináčích nebo věneček a ono to tam za pár dnů není,“ popisuje své zkušenosti žena, která navštěvuje hrob v nové části hřbitova.

„Rádi bychom zlodějům znesnadnili práci, ale potřebujeme k tomu pomoc občanů,“ říká tajemník Staré Bělé Ladislav Dlouhý. Vyzývá, aby lidé úřadu ohlašovali, pokud se jim něco ztratí. Do rizikových míst pak budou častěji docházet městští strážníci. (jb)

buď osobně nebo telefonicky různé krádeže, ničení majetku, případně jiné přestupky, které by měla řešit policie.

Hlášení by mělo obsahovat informace, kde se to stalo - tj. ulice (ve které části ulice, případně ve kterém rodinném domě), v kolik hodin a v který den.

My, na základě takto hlášených událostí, bychom chtěli vytvořit tzv. mapu rizikových oblastí. Tato mapa by nám sloužila pro úkolování městské policie (našich pochůzkářů), kam a v kterou dobu by hlavně měli zaměřit svoji pozornost.

Ladislav Dlouhý, tajemník
(tel. 599 424 104)

KAM V LISTOPADU

4.11.

Oddíl volejbalu TJ Sokol Stará Bělá: nábor do žákovského družstva, od 16.30 do 18.00 v tělocvičně Sokola. Přihlásit se mohou kluci i děvčata, trénovat budou společně pod vedením zkušeného trenéra Tomáše Kavaly. Tenisky se světlou podrážkou a sportovní oblečení s sebou.

6.-8. 11.

Výstava o historii Orla
Orla Stará Bělá

8.11.

Starobělská farnost

Starobělský krmáš - výročí posvěcení kostela. Mše v kostele sv. Jana Nepomuckého začínají v 7.30 a v 10.00.

8. 11.

Orla Stará Bělá:

19 hod - videoprojekce o U2

11.11. 16.00

Katolický dům – velký sál

Pořad „Nestárnoucí operetní melodie“ v němž vystoupí členové Moravskoslezského divadla v Ostravě.

15.11.

KDU-ČSL Stará Bělá:

od 15 hodin v Katolickém domě **beseda s P. Leošem Ryškou na téma TV NOE na misiích**. Součástí besedy bude i představení některého z dokumentů natočeného TV NOE v misiích.

22.11.

Starobělská farnost:

Den otevřených dveří na faře. Farní budova bude pro veřejnost otevřená od 11 do 15 hod. Lidé si mohou prohlédnout opravené přizemí fary s učebnou pro děti a příslušenství. Farář Antonín Kocurek děkuje všem, kdo přispěli na opravu farní budovy.

KAM V PROSINCI

4.-6.12.

Vánoční výstava v klubovně zahrádkářů

PÁ a SO 9-18, NE 9-16. Pořádá TJ Sokol Stará Bělá odbor ASPV ve spolupráci se sdružením zahrádkářů Stará Bělá.

6. 12.

Orla Stará Bělá: od 17 hod v Katolickém lidovém domě - **divadelní představení s Mikulášskou nadílkou**.

Jubilanti

70 let

Jan Skřeček, ul. Na Sovinci
Vlastimír Sodzavičný, ul. Pod Leskem
Milan Kolder, ul. Mitrovická
Marta Kratochvílová, ul. Na Peřeji
Reinhold Riedel, ul. Na Zámčiskách
Milada Urbánková, ul. Na Surdíku

75 let

Anna Vorková, ul. Na Sovinci
Ludmila Jakubková, ul. Útočná
Marta Peříková, ul. Kališní

80 let

Libuše Chylová, ul. Blanická
Jaruška Holušová, ul. Podhájí

85 let

Zdeňka Kompová, ul. Kolářkova
Marie Jarolímová, ul. Ruskova

86 let

Emilie Šimečková, ul. Na Lukách

87 let

Josef Dluhoš, ul. Hliněná

88 let

Marie Hanzlíková, ul. Na Močárku

93 let

Marie Havlíková, ul. Chrobákova

Vzpomínky na listopad

Je dvacet let hodně, nebo málo? V životě člověka dvě desetiletí bezpochyby znamenají mnoho. Stejná éra z hlediska historie je povětšinou zanedbatelný úsek.

Chtěla jsem na stránky listopadového Zpravodaje přinést vzpomínky na dobu před dvaceti lety. Na listopad 1989. Nepovedlo se mi to.

Jedni říkali: je to ještě příliš živé, než abychom se na to dívali s odstupem. Druzí zase: vážně si myslíš, že je na co vzpomínat?

V listopadu 1989 mně bylo 11 let. Pamatuji si leda tak obrázky z televize, ze shromáždění v Praze a kdo ví kde ještě. Sama jsem na žádném nebyla. Jedenáctileté děti tehdy necinkaly, leda tak na zádech rodičů.

Pak si ještě uvědomuju, že jsme ve škole vyměnili soudružku za paní učitelku. Dál moje vzpomínky nesahají. Ale ti, kteří pamatují, mluvit nechtějí.

Na obecním webu bude katalog zdejších firem

Umíte-li řemeslo, nabízíte-li službu, podnikáte-li – konkrétně ve Staré Bělé, dejte o sobě vědět. Kde? Na webových stránkách vesnice. Úřad obvodu Stará Bělá plánuje, že na svůj web zařadí kolonku o firmách a podnikatelích. Najdete v ní seznam všech, kdo něco umějí a chtějí o tom říct ostatním.

„Stolař, zahradník, truhlář, instalatér, zedník, automechanik nebo třeba kadeřnice, prostě kdokoli, kdo má zájem, ať se u nás přihlásí, my jeho vizitku na požádání zdarma vyvěsíme na naše stránky www.starabela.cz“, nabízí tajemník Ladislav Dlouhý. „Stačí přijít na úřad za Renátou Staňkovou nebo jí napsat (rstankova@starabela.cz) či zavolat (599 424 101). Uveřejníli bychom kontakty na firmu či řemeslníka – nejlépe telefon, adresu, e-mail,“ dodává.

Tajemník věří, že to bude k užítku: „A oboustranně výhodné: firmy díky tomu třeba seženou další zakázky, lidé zase rychle řemeslníky – například když se vám doma něco pokazí, můžete rychle zjistit, jestli je ve Staré Bělé někdo, kdo vám to vyřeší,“ vysvětluje. (jb)

Anebo ano?

Máte nač vzpomínat?

Jaký byl váš listopad?

Co si z něj pamatujete? Na co nezapomenete? Jak jej prožívala naše vesnice? Anebo jste jej zažili úplně jinde, v jiném městě, třeba na studiích?

Máte chuť o tom popovídat?

Máte třeba i fotky??

Ozvěte se, napište mi. Moc prosím!

A co na tom, že tyhle naše společné vzpomínky na listopad vyjdou až v prosincovém Zpravodaji. Podle mého je o co stát. Dokažte mi to.

Děkuji, těším se,
Vaše Jana Bohušová
(jana.bohusova@solokapr.cz)

Tomáš Grauman a jeho beseda ve škole

Této besedy se zúčastnili žáci 8. a 9. tříd. Beseda byla zaměřena na jednoho ze zachráněných dětí Nicholas Wintona, Tomáše Graumanna, který nás přišel navštívit se svou ženou a svým srdceryvným příběhem z druhé světové války. Musela být přítomna i překladatelka, protože pan Graumann vyrůstal v Anglii, kde se naučil mluvit anglicky a češtinu už prostě zapomněl. Uměl jen pár základních slov jako „děkuji“ a „prosím“.

Když měl pan Graumann osm let, začala druhá světová válka a s ní přišel i statečný a solidární člověk, Nicholas Winton, kterému se nelíbilo chování Němců k Židům. Proto pro židovské děti udělal úžasnou věc. Na své náklady pro tyto děti poslal vlak do Anglie a tímto zachránil 669 dětí. Mezi nimi byl i Tomáš Graumann.

V Anglii se ho ujala skotská rodina. V 18-ti letech šel studovat zdravotní školu, aby mohl dělat zdravotního bratra. Po studiu se rozhodl odjet na Filipíny, kde pomáhal domorodcům. Zde také potkal svou ženu z Ameriky. Po roce se naučili pár souvislých vět a mluvit plynule filipínsky uměli až po osmi letech. Poté se odstěhovali do Kanady, kde si adoptovali dvě děti. O pár let později se jim narodily další dvě vlastní.

Dnes mají deset vnoučat, z toho jednoho chlapce a devět děvčat.

Od roku 1993 žije Tomáš Graumann se svou ženou v České republice. Z jeho rodiny přežil jen on a jeho strýc, ostatní členové rodiny zemřeli krutou smrtí v koncentračním táboře. Díky Nicholasi Wintonovi se 669

dětí rozrostlo na 5000 lidí.

Jménem celé školy děkujeme, že nás pan Tomáš Graumann poctil svou návštěvou a příběhem, který se určitě lehce nevypráví.

Vytvořily: Eva Ertlová, Petra Sošková, Valentína Noskievičová, Zuzana Gřešová

Rodičům předškoláků

Základní škola Ostrava – Stará Bělá přichází s celoškolským projektem věnovaným budoucím žákům 1. tříd. Projekt „Odemykám 1. třídu“ je určen dětem mateřských škol, které čeká v září 2010 vstup do 1. třídy. Na konci tohoto setkání rodiče obdrží přesné informace o obsahu a náplni tohoto projektu.

Již v pondělí 23. 11. se otevřou dveře naší školy poprvé. Děti společně s rodiči čeká prohlídka školy a zastavení v některých učebnách, kde pro ně bude připraven zajímavý program.

Další setkání se uskuteční v prosinci 14. 12. Rodiče a děti (nejen předškoláci) budou mít možnost zúčastnit se „Dne otevřených dveří“

s vánoční tematikou a prodejním jarmarkem.

V měsíci lednu proběhne zápis dětí do 1. tříd. Od února do června nás čeká vždy v pondělí 5 dalších setkání, která budou zaměřena na různé výchovné oblasti s cílem rozvíjet u dětí řečovou obratnost, motorické schopnosti, tělesnou zdatnost, pozornost a estetické cítění. Za aktivní účast na jednotlivých projektech obdrží děti klíček. Postupně získávání klíčů vyvrcholí na závěrečném červnovém setkání slavnostním předáním velkého klíče, kterým si děti symbolicky odemknou 1. třídu.

**Tešíme se na Vás!
Učitelé ZŠ Ostrava – Stará Bělá**

Thomas Graumann

V pondělí 12. 10. 2009 naši školu navštívil pan Thomas Graumann s manželkou. Tento 78letý muž, který číší neuvěřitelným životním elánem, nám přijel povprávět svůj životní příběh. Možná by to mohl být příběh docela obyčejného člověka, který se chce ve zralém věku podělit s žáky 8. – 9. tříd o svůj životní osud a dát jim pár rad do života. Jenže jeho skutečný příběh, o němž dlouho ani on sám neměl tušení, je trochu jiný. Thomas Graumann je totiž jedním z 669 dětí, které se díky vlaku, jež vypravil sir Nicholas Winton, dostaly do Anglie. Unikl tak jisté smrti, která však potkala zbytek jeho židovské rodiny v koncentračních táborech.

Kromě seznámení s jeho vlastním příběhem se žáci mohli dozvědět i mnoho informací o Židech a jejich osudech před, za a po válce. V jeho povídání nechyběly ani zeměpisné údaje, a jelikož hovořil anglicky, mohli si žáci otestovat své dosavadní schopnosti i v této oblasti. Celé vyprávění bylo doplněno množstvím fotografií i videoukázkou.

Na tuto besedu se však připravovala i naše škola. Žáci si v hodinách dějepisu, rodinné výchovy, a výchovy ke zdraví vyhledávali informace vztahující se k této problematice i o osudech některých dalších lidí z tohoto vlaku. Vše pak prezentovali v podobě vláčku umístěného na nástěnce v respiriu školy. V hodinách informatiky byl vytvořen pamětní list, který žáci podepsali a předali panu Graumannovi.

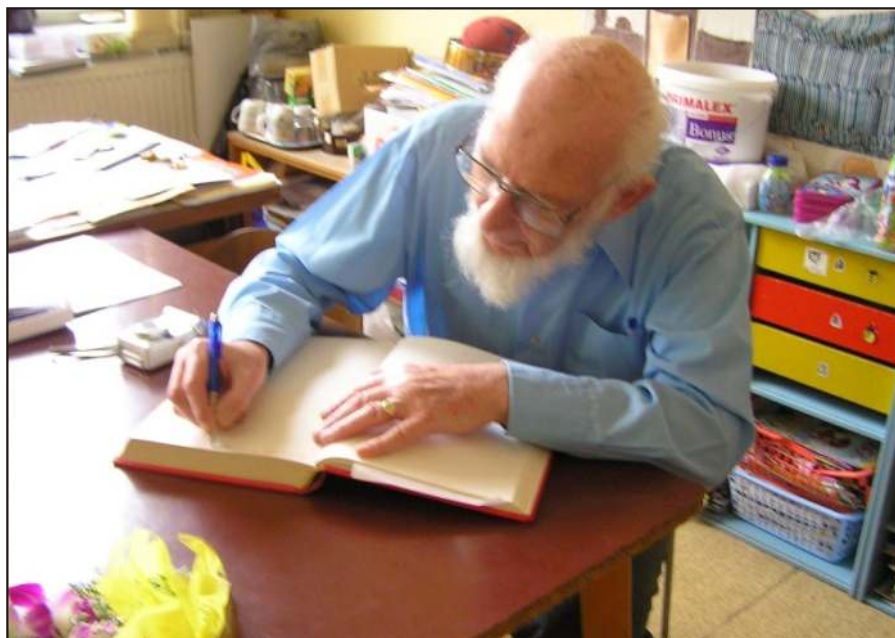
Manželé Graumannovi byli ze všeho moc nadšení a svěřili se, že na žádné jiné škole se nesetkali s tak velkým přijetím.

Po besedě napsal pan Graumann do školní kroniky krátké věnování a společně manželé Graumannovi navštívili školní družinu. Paní Graumannová naše nejmenší žáčky naučila česko-anglickou písničku.

A co říct závěrem? Manželům Graumannovým chceme velice moc poděkovat za to, že mezi nás na chvíli zavítali a podělili se s námi o svůj životní osud. Velmi si toho vážíme, poněvadž podobná beseda s přímým účastníkem těchto událostí se již zřejmě nikdy nezopakuje.

Přejeme tedy manželům Graumannovým do dalších let mnoho spokojenosti i pevného zdraví a ještě jednou děkujeme.

Eva Masná

Parkování v centru obce: nezapomenutelný zážitek

Pokračování z titulní strany

Starobělský starosta Josef Holář si nemyslí, že by míst bylo málo. Spíš poukazuje na to, že stání obsazují lidé, kteří tam odstaví auta na celý den. Především zaměstnanci bezpečnostní služby G4S, která sídlí ve stejném objektu jako potraviny Hruška. „Když tahle zaparkovaná auta vyčle-

stva, ale vzhledem k předmětu naší činnosti to tam nebylo úplně bezpečné. Proto teď pancéřovaná auta a další služební vozy necháváme přímo u budovy. Jenže zaberou všechna stání,“ vysvětluje Jaromír Němec. Starobělský úřad chce vyjít firmě ještě jednou vstříc: nabízí část

a může se tam směle vejít kolem 20 aut. Když zaplatí symbolických 500 korun za auto na rok, mohou tam parkovat – a klidně si tam nainstalovat i kameru, aby měli auta pod dohledem,“ nabízí Josef Holář.

A lidem z G4S se návrh líbí: „Předpokládám, že to bude vyhovovat všem – lidem v obci i našim pracovníkům. Pět set korun ročně není extra velká částka, už jim chystám parkovací karty. Kdo zaplatí, může za jídelnou parkovat,“ má jasno Němec.

Obec chce dále upřesnit, podle jakých pravidel se bude parkovat na stávajících místech u Hrušky, pošty, kostela či mateřské školy. Parkoviště by se měla dočkat nového pozemního značení – tedy nových bílých čar na zemi – a také nových upřesňujících dopravních značek, tak aby bylo jasné, pro koho které místo je.

„Dál bude platit, že to budou stání časově omezená. U Hrušky i školky budou muset dát řidiči za přední sklo parkovací hodiny. Děláme to pro to, aby zaparkovali lidé, kteří potřebují k lékaři, do školy, do obchodu. Ti ostatní mají možnost stát jinde, kde není stání nijak limitováno. Například pod hřbitovem,“ radí Josef Holář.

Jana Bohušová

Parkování u jídelny: přestože je stání omezeno na jednu hodinu, jsou auta, která tam stávají celodenně.

níme jina, místa bude dost,“ míní Holář.

Jaromír Němec ze starobělského sídla bezpečnostní služby G4S Cash Services o problému ví: „Služební auta stojí na našich firemních parkovištích, osobní vozy našich zaměstnanců pak skutečně na parkovištích u Hrušky, lékárny, jídelny,“ připouští. „Ale i to už řešíme,“ slibuje.

Obec přitom bezpečnostní službě letos na jaře poskytla trávník před budovou, aby si tam firma postavila vlastní parkoviště pro své lidi. „Nějakou dobu to fungovalo, dnes na něm stávají jen služební auta,“ popisuje starosta.

„Dřív jsme stávali se služebními auty ve dvoře zemědělského druž-

pozemku za školní družinou, tak aby na něm mohli nechávat zaměstnanci G4S svá osobní auta. „Už je tam odhrnutá zemina, dá se na ni ještě drt

Parkoviště u Hrušky: auta stávají i mimo vyznačená místa, často není jiná možnost.

Setkání se Svatým Otcem ve Staré Boleslavi

V neděli 28. září se uskutečnila naše dlouho očekávaná výprava mládeže za Svatým Otcem do Staré Boleslavi.

Sešlo se nás asi čtyřicet – převážně ze Staré a Nové Bělé – a všichni jsme společně jeli do Prahy, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny.

ka, kde jsme dostali k snídani teplou polévku a také poutní trička.

Na Proboštskou louku – místo setkání se Svatým Otcem – jsme dorazili ještě za tmy, chvíli po šesté hodině. Tady se obě naše skupiny opět spojily, a protože jsme téměř všichni za celou cestu vůbec nespali, využili

Svatým Otcem i latinsky. Po mši Svatý Otec promlouval k mládeži – ze začátku nás přivítal v češtině a dále pak mluvil italsky. Všechny nás vybízel ke statečnosti a odolávání konzumní společnosti, dával nám za příklad sv. Augustina, který našel štěstí a hodnotný život v Ježíši Kristu

Zdejší mladí katolíci chtěli vidět papeže Benedikta XVI. zblízka. A to se jim také povedlo.

První, menší skupina, která volila variantu A, se oddělila a jela dále do Staré Boleslavi, kde byl připraven doprovodný program a poté možnost utáboření se ve stanovém městečku.

Druhá skupina se přesunula do jedné z menších částí Prahy – do Kyjí. Odtud jsme po večerním programu s ostatními účastníky (celkem nás bylo asi 150) vyrazili na 20 kilometrovou noční pouť do Boleslavi.

Cesta byla až moc zdoluhavá, celou dobu jsme šli hlemýždím tempem. Během pochodu nás provázely zpěvy a promluvy k zamyšlení, které se ozývaly z amplionu, a směr určoval velký kříž a transparent kyjské farnosti v popředí průvodu. Tak jak to na poutích chodí. Mnozí z nás během cesty téměř usínali, a proto jsme měli možnost dostat kávu nebo čaj. Ráno nás pak čekala velká přestáv-

ka, kde jsme dostali k snídani teplou polévku a také poutní trička. Na Proboštskou louku – místo setkání se Svatým Otcem – jsme dorazili ještě za tmy, chvíli po šesté hodině. Tady se obě naše skupiny opět spojily, a protože jsme téměř všichni za celou cestu vůbec nespali, využili

jme těch pár hodin do příjezdu Svatého Otce ke spánku. Byli jsme umístěni v sektoru A2 a díky časnému příchodu jsme zaujali strategické pozice u cesty, po které měl jet papamobil s Benediktem XVI. Krátce před devátou hodinou se papež v Bazilice sv. Václava poklonil ostatkům tohoto svátce a poté zamířil na Proboštskou louku, kde na něj už netrpělivě čekalo okolo 50 000 mladých lidí. Měli jsme opravdu štěstí, protože papež projížděl těsně kolem nás a my jsme ho tak mohli vidět asi z třímetrové vzdálenosti.

Atmosféra byla dokonalá! Odevšad se ozývalo: „Benedetto!!!“ a všichni byli nadšení! Za stálého skandování se papež dostal k podiu a začala slavnostní mše svatá. Všichni jsme měli k dispozici brožurky, díky kterým jsme se mohli modlit se

a nabádal nás, abychom objevili své povolání ve světě a přijali ho. Na závěr nás pozval na Světový den mládeže v Madridu v srpnu 2011.

Po dvanácté hodině papež odjel ze Staré Boleslavi, ale sváteční atmosféra neopadla. Naopak i všichni předtím ospalí teď byli čilí a nadšení.

Potom jsme se vydali na autobus do Prahy, odkud jsme se měli vrátit domů. Vlaky byly přečpané, ale my jsme měli místenky, a tak jsme si mohli na zpáteční cestě trochu odpočinout.

Po návratu domů jsme sice byli všichni zničení a nevyspalí, ale setkání s papežem stálo za to a byl to mega zážitek. Myslím, že nikdo nelitoval.

Na fotografie z této pouti se můžete podívat na <http://starabela.farnost.cz>

Míša Hořínková

Milan Folta nedá na svůj rajon dopustit

Pokračování z titulní strany

Budu hrobníkem. Co na to doma?*

Ke kopání hrobů se dostal před osmi lety, v roce 2001. „Oslovil mě tajemník, jménem úřadu, hroby tady tehdy kopali na střídačku Josef Rataj, Stanislav Raška a Petr Šeděnka, ale všechny zrazovalo zdravotní, a tak byla potřeba náhrada,“ vypráví Milan Folta, jak ke své netradiční brigádě přišel. Doma mu to prý tehdy nikdo nevymlouval, a tak místo vzal.

„Když se taťka stal hrobníkem, měla jsem z toho radost - ne každý má to štěstí být hrobníkovou dcerou,“ říká s nadhledem jeho dcera Hanka. „Ono to člověka ovlivní, když se častěji než jiní setkáváte s tématem smrti. Zvyknete si. I na specifický černý humor kolem.“

„Dědeček Jaroslav byl dlouhá léta kostelníkem, strejda Stanislav se stará o kulturák, taťka má na starosti hřbitov. Máme to jaksi v krvi, starat se. Vážila jsem si taťkovy práce už před lety, kdy jezdil a zametal zastávky,“ připojuje se nejstarší hrobníková dcera Vladka.

Věty typu „Sejdeme se na hřbitově“ myslí u Foltů doma naprosto vážně, to jen nezasvěcení nad nimi kroutí hlavou. „Když přijela sestra Vladka z Dortmundu na starobělskou pouť a celodenní kolotočování zmožilo její děti Benedikta s Barunkou, na mou otázku, kde jsou, se mi dostalo odpovědi: Spí v márnici,“ vypráví s úsměvem mladší Hanka, která – jak sama říká, je hrobnicí druhé kategorie – občas dostane za úkol namísto táty odemknout či zamknout hřbitov.

Vyhlobit jámu? Žádná legrace

Milan Folta přiznává, že počátky na hřbitově nebyly jednoduché – ono vykopat dobře hrob, to je pořádná fuška. A vlastně i umění. „Například když se vám v jámě zničehonic objeví spodní voda – a do vody se pohřbívat nesmí. Rakev musí ležet půl metru nad ní, nejmíň. Vykopat hrob, to je práce aspoň na tři čtyři hodiny,“ popisuje hrobník, za jehož éry přibývalo v půdě starobělského hřbitova 310 rakví. S kopáním mu pomáhá i jeho dvaadvacetiletý syn Martin a také Pavel Staněk a Vladimír Berger.

Občas jim rodiny zpestří práci neobvyklým zadáním: „Jedni pozů-

stalí se ptali, na co v zemi rakev uložíme. Nerozuměl jsem, jak to myslí. Vysvětlili mi, že zesnulý neměl rád hlínu, a chtěli, ať dám pod rakev ještě desky. Tak jsem je tam dal – pokud to jde, přání rodiny vždycky splním,“ vypráví Folta. „Ale pohřbů do země ubývá,“ připomíná současný trend. Lidé se častěji nechávají zpopelnit, uložit do urny anebo rozptýlit. „Vloni jsme měli počátkem října 28 pohřbů, letos je to za stejné období sedmáct,“ dokládá to číslly hrobník.

Svátky na hřbitově, to je atmosféra!

Jeho prací ovšem není jen hloubení

do obnovy nové části, pomalu se bude měnit její ráz. Dáváme pryč staré túje. Mimochodem – to byste nevěřili, jaký je pod nimi binec. Na jejich místo vysázíme nové, ale už ne tak hustě jako dřív. Nebude to celistvá řada, kvůli požárům. Především svíčky dovezené z Polska nám tu dělají paseku – občas vzplane i kelímek a podpálí tújku. Vloni nám takhle chytila přímo na Štědrý den a vítr hnal oheň na další. Museli jsme volat hasiče. Proto mezi tújemi uděláme větší mezery,“ vysvětluje Milan Folta.

Jak těžké je udržet záchodky čisté Zeptejte se hrobníka.

jam, má na starosti hřbitov jako celek. Musí jej odemknout, zamknout, vysypat popelnice, posekat trávu, celkově uklidit. „Co mě potěší nejvíc? Když přijdou lidé – třeba i cizí – a řeknou: Je to pěkný hřbitov.“

Aktuálně jej zajímají přípravy na zimu. Hřbitov prožije dvě největší události sezony – Dušičky a Vánoce. „Mám tady rád všechny svátky, ale tyhle dva jsou doopravdy nejhezčí. I když to samozřejmě znamená víc práce, protože sem přijde mnohem víc lidí. Přinesou spousty květin, svíček, z nich bude více odpadků,“ povídá.

Dušičky má rád i proto, že je díky nim hřbitov krásný: „Lidé si na hrobech udělají vzorný pořádek.“ A mít hezký hřbitov, o to jde hrobníkovi především: „Teď jsme se pustili

A vysvětlovat to často musí i návštěvníkům, kterým se kácení vzrostlých stromků u jejich hrobů nelíbí. „Přece to takhle nenecháte,“ podivuje se paní, která právě zjistila, že už nemá u hrobu obrovitou zelenou hradbu, ale holou neúhlednou mez. „Nebojte se, paní, nasadíme nové, povrch upravíme,“ snaží se ji uklidnit hrobník.

Největší potíž? Udržet záchodky v provozu

Ovšem jsou chvíle, kdy musí naopak někdo uklidňovat jeho. Nejnověji kvůli hřbitovním záchodkům. Hrobník je celodenně zpřístupnil lidem, vybavil jaksepatří – pořídil mýdlo, ručník i zrcadlo, a teď se rozčiluje, že se tam lidé neumějí chovat – opouštějí toaletu zaneřáděnou až hanba. „Doma chce mít každý

čisto, snaží se, ať si nic neponičí, ale jinde už nehledí,“ zlobí se.

Že jsou teď záchodky u Foltů tématem číslo jedna, potvrzuje i nejstarší dcera Vladka, která žije v německém Dortmundu a do Staré Bělé jezdí s dětmi na návštěvu: „Nedávno jsem byla s dětmi zase doma a v pokojku, kde spíme, chyběl odpadkový koš. Mamínko, kde je ten koš, co tu vždycky býval? Odpověď jsem mohla tušit: Kde asi? Na záchodech na bělském hřbitově,“ vypráví.

O to víc je doma mrzí, že ne každý si tátovy práce cení. Zašpiněné wc není to jediné, čím dokáží lidé hrobníka zaskočit: „Onehdy tady dokonce někdo chtěl celý záchod odmontovat a ukrást,“ kroučí hlavou Milan Folta.

Rodinný koníček: hřbitovní turistika

Jeho dcera Hanka vysvětluje, že na hřbitov se u Foltů myslí i ve chvílích volna: „Všichni rádi ce-

stujeme a malou profesionální deformací naší rodiny se stalo, že jsme k běžnému cestování přičlenili i hřbitovní turistiku - kamkoli přijedeme, jdeme okouknout hřbitov.“

Na duchy se u nich doma nevěří, nikdo prý nikdy žádného neviděl. Přesto má pro hrobníka i jeho rodinu starobělský hřbitov velké kouzlo: „Je tu ticho, klid, je to relax. Mám to tady rád třeba v létě, když ráno sednu na bicykl a jedu to sem odemknout. Kos zpívá na stromě, já si jen tak sednu a poslouchám,“ popisuje Milan Folta.

Má veliké štěstí – jeho nejbližší mu bez výhrady fandí: „On tu práci dělá opravdu s láskou,“ vypráví Hanka. „Všichni jsme se smířili s tím, že hřbitov a márnice je jeho druhý domov - tráví tam spoustu času a pečuje o to místo, jak nejlépe umí a s vysokým nasazením. Je tam nejspokojenější - ve svých montérkách.“

Jana Bohušová

Milan Folta hrobník

Narodil se v roce 1954 a celý život zůstal věrný rodné vesnici - Staré Bělé. Vyučil se jako mechanik motorových lokomotiv,

pracuje na železnici. Od roku 2001 je hrobníkem a správcem starobělského hřbitova. Za tu dobu vykopal 310 hrobů.

Má tři děti: dcery Vladku (31), Hanku (29) a syna Martina (22). A dvě vnoučata Benedikta (4) a Barbaru (3).

Tichý večer

Ten večer byl tichý
a na nebi hvězdy
svítily jinak, jinak než dnes.
Ten večer Tě, lásko,
volaly hvězdy
k sobě, tam nahoru, do nebes.
Na tváři měsíc Ti vykouznil stín
a oči Tvé hvězdy prosily:
„Počkejte chvíli, zadržte, prosím.“
A pak už v Tvých očích nebyly
plamínky lásky,
žár, který hřeje
srdce snad každého, kdo tě znal,
plamínky vyhasly
ve stejnou chvíli,
kdy hvězdy tě pozvaly k sobě dál.
Nemám rád hvězdy
a přesto večer
každíčký k nebi zvedám tvář.
Snad jednou podaří se mi najít
někde tam oči Tvých věčnou zář.
Ten pohled zdá se být,
lásko, věčný.
Už vidím Tě, lásko, už Tě mám.
V srdci jsem našel
ten plamen věčný.
Děkuji, hvězdy, už nejsem sám.

Vava Čechová

Drakiáda 2009

V sobotu 3.10. se v 15:00 Na Lukách konala tradiční skautská akce zvaná Drakiáda. Den byl k pouštění draků jako stvořený a účast byla hojná. Až jsem byl překvapen. Vítr příjemně foukal, a kdo dostal draka do vzduchu, už ho málem nesundal.

Aby to bylo zajímavější, byla vyhlášena soutěž o nejvýše letícího draka a o draka nejkrásnějšího. Přihlásilo se 28 draků a 39 pilotů. Dále byli přítomni rodiče, přátelé a další nesoutěžící, kteří toho využili k potlaču.

K dispozici byl teplý čaj, který jistě všem v teplém, ale větrném dni přišel vhod.

Na závěr byli ohodnoceni diplomem a tatrancou tři nejvýše letící draci, tři draci nejkrásnější, které vybrala porota, a jeden drak s nejori-

ginálnějším názvem - Pohřebák. Poté byli zbylí účastníci ocenění tatrancou a čumkartou (pro nezasvěcené: pamětní karta).

Danny

Předškoláci si otestovali, co vědí o dopravě

Osmice předškoláků ze starobělské mateřinky – čtyři z Mitrovické a čtyři z Blanické ulice – si vyzkoušela, jak dobře zná dopravní předpisy a také práci policie a hasičů. Právě o tom bylo koncem září velké setkání mateřských škol z celé Ostravy s názvem Dopravní školička 2009.

Děti si na prostranství před Novou radnicí například otestovaly, jestli poznají základní dopravní značky, zda vědí, co ukazuje semafor, jak jim může pomoci policista i hasič, anebo na kterých telefonních číslech je seženu.

„Připravovali jsme se na to společně ve školce a děti byly moc šikovné,“ chválí je učitelka Pavla Šafaříková, která spolu s kolegyní Evou Fuksovou s dětmi soutěž absolvovala. A děti se jim odměnily nejen tím, že znaly odpovědi na důležité otázky: „Ukázaly, že se umějí pohybovat v neznámém prostředí a nestydí se mluvit před cizími lidmi,“ dodává učitelka.

Dva kamarádi z velké třídy na Blanické Vitek Mrkvica a Zdeněk Pastor mají jasno, co se jim líbilo nejvíc – jízda mezi dopravními značkami: „Jezdili jsme se čtyřkolkou,“ popisují kluci. „Já jsem jel poprvé,“ říká Vitek nadšeně a Zdeněk dodává, že taky

sednout si do policejního auta byl zážitek: „Mohli jsme si i zahoukat,“ vypráví.

V Dopravní školičce nešlo o to, aby někdo vyhrál: „Děti dostaly certifikát, že se akce zúčastnily, a drobné dárky od sponzorů. Zkrátka nešlo o to, aby byl někdo vítěz a jiný poražený,“ uzavírá Pavla Šafaříková. (jb)

HISTORIE ORLA VÝSTAVA

PŘI PŘÍLEŽITOSTI OSLAV 100 LET OD ZALOŽENÍ

ve dnech **od 6. do 8. 11. 2009** v banketce Katolického lidového domu ve Staré Bělé

Pá 6. 11. 18:30 h. - slavnostní zahájení

So 7. 11. 15 - 19 h. - výstava

Ne 8. 11. 11 - 17 h. - výstava

Doprovodný program:

Soutěž pro děti: Namaluj pohlednici (Papežská misijní díla)

Irská rocková skupina U2 (sobota, 19 h., velký sál KD)

Dopolední káva s krmářovým koláčem (neděle, v 11 h. po mši sv.)

Partneři:

ŘÍMSKO - KATOLICKÁ FARNOST
OSTRAVA - STARÁ BĚLÁ

Speciálně moravská vína
Polanka nad Odrou

Starobělská AOS už po třinácté !

Od roku 1997 pořádáme ve Staré Bělé automobilové orientační soutěže pro držitele výkonnostních tříd, ale i pro začátečníky. V sobotu 14. listopadu 2009 se stává Stará Bělá už po třinácté centrem pro posádky z celé ČR, Polska a Slovenska.

Účastníci odjedou dvě závěrečná kola Moravského poháru Shell cupu - divize Morava. Denní část proběhne od 10 do 15 hod., „noční“ od 17 do 22 hod.

Předpokládáme, že při takové tradici a každoročním zpravodajství není třeba automobilové orientační soutěže představovat, proto jen ve struč-

nosti: potřebujete běžný osobní automobil (dobré je vybavení počítadlem vzdálenosti s přesností na desítky metrů), pracovní plochu na klín (polystyrénová deska velikosti A3), tužku, pravítko, zvyrazňovač a méně zkušenosti i buzolu. Na startu dostanete itinerář, mapu a v daném čase musíte najít a projet body, slepé mapy, kóty a podobně. Protože se soutěž jede v běžném silničním provozu za dodržování všech jeho pravidel, nejde jen o schopnost jet rychle, ale především myslet. Součástí soutěže je i jízda zručnosti, tajné kontroly na „stopkách“, dávání znamení o směru jízdy a radar.

Pokud jsme vás nalákali, přijďte se podívat a možná po nutné teoretické přípravě rozšíříte naše řady. Další informace získáte na adrese www.aoscz.info.

Těšíme se na vyhlášení výsledků nejen ze starobělské soutěže, ale i celého ročníku Moravského poháru a Shell cupu. I když v letošním roce nebyla akce finančně podpořena ze strany vedení naší obce, ve snaze dodržet tradici jsme se pokusili o uspořádání s pomocí přátel a AVZO TSC Ostrava-střed. Věříme, že i za těchto zhoršených podmínek se nám podaří udržet obvyklou vysokou úroveň soutěže.

Jarmila Burešová

Zámčiska

Zámčiska, tak se jmenoval takový malý kopeček ve Staré Bělé naproti hřbitovu a mezi dvěma rybníky. Vypráví se: Kdysi tam bydlelo 12 sluhů se svým pánem, a každý měl svoji studánku. Jednou přišla velká bouřka, blesky jeden za druhým rozžehávaly oblohu a rachot podobal

se peklu. A právě v tu dobu poslal pán svého služebníka pro vodu do studánky. Při cestě pro vodu prý sluha proklel svého pána a celý zámek se propadl. Taková je pověst.

Dnes je na vršku kopečku postaven důstojný památník padlým v boji v první světové válce a též za krutovlády Hitlera.

Jiná pověst: Jeden vrah byl pocho-

ván v koutku hřbitova mezi vrahy a samovrahy. Tříkrát prý země vyvrhla jeho tělo na povrch. Právě tehdy se stavěl kostel. Po uvážení obce vzdili jeho tělo do zdi kostela. Tam našel konečně pokoj. Tam byl Bohu blíž a odpustila mu Láska Boží.

Štěpánka Barabášová, rozená Šéová (uveřejněno s laskavým svolením rodiny Šéovy ze sbírky Vzpomínky rodačky starobělské, 1992)

www.ploty-pletivo.cz
sloupky, vrata, branky, oplocení

PLOTY – PLETIVO – OPLOCENÍ - MONTÁŽE

Hrabovská 5/39, Ostrava – Nová Bělá, Mitrovice, 724 00
Otevírací doba: Po – Pá 8:00 -15:00 nebo po telefonické domluvě na tel.: 722 550 000

DOPRAVA ZDARMA - při celkovém nákupu nad 7.000 Kč, jinak 300 Kč.

PLOTY - PLETIVO - jsme firma, která se zabývá prodejem plotů a kompletního příslušenství pro drátěné ploty, jako jsou poplastovaná nebo pozinkovaná pletiva, lesnická a dekorační pletiva, chovatelské sítě, sloupky, vzpěry, napínací dráty, vázací dráty, napínáky, ostnatý drát, případně podhrabové desky. Dále nabízíme branky a vrata ve všech velikostech a jiný sortiment na stavbu oplocení.

Dále nabízíme **GARÁŽOVÁ VRATA** výklopná, rolovací i sekční a to jak ruční tak s pohonem na dálkové ovládání.

Více informací naleznete na www.vrata-ostava.cz

Prodáváme také **TÚJE NAŽIVÝ PLOT** od 10 Kč.

Kompletní nabídka je na www.thuja.cz
nebo na tel.: 722 557 777

www.ploty-pletivo.cz

POPLASTOVANÉ PLETIVO KOMPAKT (ZELENÉ)

4-hrané bez zapleteného napínacího drátu,
drát průměru 1,65 mm, s poplastováním 2,65 mm, oko 50 mm

Výška pletiva	Cena za 1m	Balení	Celková cena s DPH
100 cm	45 Kč	25 m	1.125 Kč
125 cm	56 Kč	25 m	1.400 Kč
150 cm	59 Kč	25 m	1.475 Kč
160 cm	67 Kč	25 m	1.675 Kč
180 cm	81 Kč	25 m	2.025 Kč
200 cm	84 Kč	25 m	2.100 Kč

DŮM Č.3 KDYSI A DNES Podlouhlý dům na Mitrovické ulici, před nímž dnes zastavují autobusy MHD, pamatuje kus starobělské historie. První zmínky o této chalupnické usedlosti jsou z druhé poloviny 18.století – i když je téměř jisté, že usedlost stávala podstatně dříve. V roce 1770 dům vyženil Antonín Kokeš, selský syn ze statku číslo 10 (kde dnes žije Václav Kokeš, dříve statek Cyrila Volného), díky sňatku s Veronikou Krejčíčkovou. Byl vyučen kolářský mistrem a založil v domě kolářskou dílnu. Tu provozoval ještě jeho vnuk Antonín Kokeš (1807-1891), od jehož vdovy zvané Kolárka si stavení v roce 1909 koupil zdejší farář Fabián Gregárek. Ten usedlost přestavěl, založil zde katolickou besedu a sám v domě bydlel. V části domu mezi lidmi zvaného Vatikán byla četnická stanice (viz historická fotografie) a od roku 1917 poštovní úřad. V roce 1949 daroval Fabián Gregárek dům obci. Později v něm bylo cukrářství, v 60.letech 20.století knihovna, potom zdravotní středisko. Dnes pod jeho střešou sídlí knihovna, kadeřnictví, obchod s drogerií a papírem i s oblečením. V horním patře jsou byty. (historický snímek i údaje pocházejí z osobní sbírky ing.Jiřího Klegy)

Starobělský zpravodaj vychází jednou měsíčně • Vydává ÚMOB Ostrava Stará Bělá • www.starabela.cz • Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu příspěvků. • Neprošlo jazykovou úpravou. • Adresa redakce, sběr inzerce: ÚMOB Stará Bělá, Junácká 127, p. Staňková, tel.: 599 424 101, fax: 596 769 199 • Redakční rada: Ladislav Dlouhý, Renata Staňková, Miloslav Hořínek • Redaktorka: Jana Bohušová • Sazba: Pavel Hořínek, tel.: 603 891 247 • Tisk: Tiskárna v Dubí • Uzávěrka příštího čísla: 10.11.2009